

Kiltin tytön syndrooma, alkoholismi ja eheytyminen

Julkaistu 8.6.2011

Etelä-Suomalaiseen pieneen kuntaan, kristilliset arvot omaavaan kotiin syntyi tyttö vuonna -70. Tämä tyttö oli työläisvanhempien toinen lapsi. (Ensimmäinen lapsi oli ollut koliikkivauva ja lääkäri oli todennut vanhemmille, että lapsi oli "pilattu sylillä". Hoito-ohjeeksi oli annettu, ei saa pitää sylissä, lapsi menee pilalle.)

Toisesta työstä päätettiin kasvattaa kiltti ja rauhallinen. Ja hänet jätettiin tietoisesti vähemmälle huomiolle. Perheen äidin mukaan lapsi olikin aina "helppo" Lapsi totteli, ei pitänyt itsestään ääntä. Äidin mukaan jopa murrosikä oli huomaamaton. Ei riidellyt kenenkään kanssa, eikä osoittanut mieltään. Tyttö oli myös äidin paras ystävä. Äiti kertoi tälle pienelle tytölle suurimmat huolensa. Aikuisten murheet.

Kun tämä tyttö oli 10v. hänen isänsä kuoli yllättäen tytön eteen kotona keittiössä. Pieni tyttö ei voinut ymmärtää, miksi näin piti käydä? Mitä tein väärin, että isä kuoli, oliko se minun syyini? Eikö isä enää koskaan tule kotiin? Tyttö olisi halunnut kalastaa isän kanssa.

15-vuotiaana tyttö rakastui, se oli rakkautta ensi silmäyksellä. Mies oli hänen elämänsä mies, kunnes kuolema heidät erottaa. Vuoden seurustelun jälkeen he menivät kihloihin. Kihlauksen jälkeen mies osoittautui mustasukkaiseksi ja väkivaltaiseksi. Tyttö peitti mustelmat ja piilotti revityt vaatteet, eikä kertonut kokemuksistaan mitään. Mies kuitenkin rakasti tyttöä, joku rakasti ihan oikeasti... Kaikki näytti ulospäin hienolta ja upealta. Nuoripari oli todella rakastunut, ystävänsä mukaan oikea "kyhnypari" ja Amarin Nuolet lenteli <3 .

18-vuotiaana tyttöä ahdisti niin paljon, että hän esitti toiveensa saada omaa tilaa. Ero oli myrskyisä riitaero, josta henkirikos ei ollut kaukana.

Kaiken tämän jälkeen tyttö lähti ystäviensä kanssa ravintolaan. Heti ensimmäinen olut tuntui todella hyvältä. Täällä on mun juttu! Täällä alkoholi on huippu ainetta, se teki mahtavan fiiliksen. Itsetunto nousi huippuunsa ja kylläpä oli hyvä olla. Baarissa tuli viikonloppuisin käytyä ja suurinpiirtein aina lärvit vedettyä. Tyttö ei kuitenkaan ollut suurkuluttaja, eikä hänellä ollut kemiallista riippuvuutta vielä siinä vaiheessa. Tytöllä oli hauskaa!

20-vuotiaana tyttö löysi oman äitinsä, rakkaan äidin joka oli myös paras ystävä kuolleena sängystä. Tyttö menetti elämänhalunsa ja viina virtasi vuosia. Itsetuhoajatukset, pelot ja paniikki olivat läsnä usein. Elämällä ei ollut mitään merkitystä. Ikäänkuin harso olisi laskeutunut koko maailman päälle. Olihan tyttö menettänyt kaksi rakasta... ensirakkaus ja äiti. Tyttö näki ympärillä olevan maailman mustana tyhjiönä, eikä ymmärtänyt, että kärsi masennuksesta. Kerran hän uskaltautui psykologille, mutta psykologin mukaan tyttö kyllä toipuu ilman ammattiauttajaakin.

24-vuotiaana hän löysi kunnan miehen. Sai opiskelupaikan toiselta paikkakunnalta jne. Hyvän elämän mahdollisuus oli koittanut. Tyttö tiesi jo olevansa alkoholisti, mutta ei myöntänyt sitä itselleen. Hän perusti perheen, he rakensivat talon ja työpaikkakin oli tuttu ja turvallinen. Oli hyviä vuosia (=normaali elämää). Alkoholi oli elämässä mukana, mutta ei haitaksi asti. Se oli jokseenkin kontrollissa noin 8 vuotta.

Kolmannen lapsen syntymän jälkeen tämä tytöstä naiseksi kasvanut alkoholisti alkoi väsyä arjen taakkaan. Puoliso sairastui vakavasti ja koko arki oli omakotitalossa tämän naisen harteilla. Puoliso ei ottanut mistään vastuuta, eikä tehnyt mitään perheen hyväksi. Nainen alkoi tissutella päivittäin kaljaa ja siideriä. Ongelma kasvoi päivä päivältä ja kahden vuoden jälkeen hän oli valmis myöntämään itselleen totuuden. "Olen voimaton alkoholismien suhteen, tarvitsen apua". Hän sammui lasten nähden ja loukkasi itseään niin fyysisesti kuin psyykkisesti. Itseinho oli valtava!

Poliisit ja omaiset tekivät lastensuojeluilmoituksen, kun heille ilmoitettiin lasten olevan humalaisten vanhempien kanssa kotona. Sosiaalitoimesta tarjottiin auttava käsi, johon tämä nainen tarttui kuin oljenkorteen. Perhe pääsi kuntoutukseen, jossa käytettiin Minnesota-mallia.

Tämän naisen äiti tapasi sanoa "viina villitsee viisaankin ja hullusta tekee koko lopun". Äiti, jos sieltä taivaasta minut näet, haluan kertoa että ... olen eheytyneet 40-vuotiaana. Parempi myöhään kun ei milloinkaan.

Tänään olen kiitollinen jokaisesta raittiista aamusta. Raittiutta takana 2,5 vuotta. Sain uuden elämän. Olen vapaa! Kuningas alkoholi ei ole päässyt minua selättämään. Taistelu alkoholismia vastaan on alkanut! Eikä enää tarvitse

taistella, kun totuus vaan pysyy mielessä.

Kiitos sosiaalitoimelle, poliiseille, lääkäreille ja kaikille, jotka ovat olleet mahdollistamassa raittiutta sen alkutaipaleella. Suurin Kiitos kuuluu itselleni. Olen todella tyytyväinen itseeni. Hyvä minä! Me ollaan sankareita kaikki, kun oikein silmiin katsotaan. Me ollaan sankareita elämän.

Nimimerkki:

Häkkilinnusta vapauteen

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/kiltin-tyton-syndrooma-alkoholismi-ja-eheytyminen>